

Co się tyczy korekty w sektorze systemu jednolitej płatności skarżąca podkreśla w pierwszej kolejności, iż zastosowanie korekt finansowych we wspomnianym sektorze jest niezgodne z prawem, ponieważ: a) zastosowanie korekt finansowych w pierwszym roku funkcjonowania Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) narusza ogólną zasadę słuszności i współpracy; b) nie ma ważnej podstawy prawnej do zastosowania dawnych wytycznych zawartych w dokumencie VI/5530/1997 do nowej WPR i do systemu płatności jednolitej, tudzież zastosowanie dawnych wytycznych do nowej WPR stanowi poważne naruszenie zasady proporcjonalności.

W drugiej kolejności, skarżąca podkreśla, że konkluzja Komisji, zgodnie z którą kryteria podziału rezerwy krajowej nie były zgodne z przepisami zawartymi w art. 42 rozporządzenia nr 1782/2003⁽¹⁾ i w art. 21 rozporządzenia nr 795/2004⁽²⁾ opiera się na błędnej interpretacji tychże przepisów i na błędnej ocenie okoliczności faktycznych.

W trzeciej kolejności, skarżąca utrzymuje w odniesieniu do zastosowanej korekty finansowej w wysokości 10 %, iż ustalone przez Komisję w zakresie krajowych kryteriów podziału rezerwy krajowej, niewłączenie powierzchni paszowych w ramach wyliczenia powierzchni/kwot referencyjnych i wyliczenia średniego regionalnego pułapu nie stanowią naruszeń rozporządzenia nr 1290/2005⁽³⁾ i zatem Komisja naruszyła prawo stosując korekty finansowe w oparciu o to rozporządzenie. W każdym razie skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 oraz wytyczne zawarte w dokumencie VI/5530/1997, ponieważ a) niedociągnięcia podniesione przez Komisję w zakresie kryteriów podziału rezerwy krajowej, nawet gdyby zostały udowodnione, nie doprowadziły do wypłaty kwot na rzecz osób nieuprawnionych i nie wywołały niebezpieczeństwa poniesienia szkody przez EFRG; b) podniesione niedociągnięcia nie dotyczą braku przeprowadzenia kluczowych kontroli i w konsekwencji nie uzasadniają zastosowania korekty finansowej w wysokości 10 %.

Co się tyczy korekty w sektorze wina, skarżąca uważa, iż Komisja dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych w odniesieniu do następujących kwestii: rejestry winnic, obowiązkowa destylacja produktów ubocznych oraz restrukturyzacja i przekształcenie winnic, które ewidentnie nie uzasadniają korekty w wysokości 10 % na podstawie wytycznych dotyczących korekt finansowych w ramach procedury wypłaty a także że wspomniana korekta jest oczywiście nieproporcjonalna do braków stwierdzonych w ramach kontroli.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2011 r. — Cham przeciwko Radzie

(Sprawa T-649/11)

(2012/C 39/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cham Holding Co. SA (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, w zakresie w jakim akty te — poprzez dodanie nazwy skarżącej do wykazu podmiotów objętych art. 5 rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. oraz art. 3 i 4 decyzji 2011/273/WPZiB — dotyczą skarżącej.
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które są co zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-433/11 Makhlof przeciwko Radzie lub do nich podobne⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 290, s. 14

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2011 r. — Syriatel Mobile Telecom przeciwko Radzie

(Sprawa T-651/11)

(2012/C 39/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat J. Pujol)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej